

کمیته زنان شورای ملی مقاومت ایران گزارش ماهانه

ماهی که پشت سر گذاشتیم، با اعدام زنان آغاز و در سرکوب و جلوگیری از ورود آنها به استادیوم های ورزشی، پایان یافت. طرح های سرکوب جدید مانند طرف تفکیک جنسیتی در صدا و سیما، نشانه دیگری از افزایش محدودیت و تبعیض علیه زنان بود. آنچه که موضع گیری رسمی کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران را نیز در پی داشت. وضعیت زنان در بازداشت و محروم بودن آنها از حداقل های حقوق شان حتی در پشت میله ها، از دیگر مواردی بود که اخبار این ماه زنان را به خود اختصاص می داد.

در کنار این تحولات، اگر موضع گیری رسمی گزارشگر ویژه حقوق بشر ملل متحد- آقای احمد شهید را قرار دهیم، می توان تصویر نسبتاً روشن تری از اعتراض وجدان های بیدار نسبت به نقض حقوق پایه ای زنان در ایران، پیدا کرد. فاجعه زنان کارتن خواب و گسترش در آن در پایتخت نیز، در این ماه از موضوعات اصلی اخبار زنان در ایران بود. موضوعی که رسانه های حکومتی نیز ناگزیر به اذعان آن شدند. زنان و دختران جوانی که سقف خانه شان، آسمان پرستاره شبها و فرش زیرشان، کارتن های پاره خیابانهاست. آنها که در بسیاری موارد، از سوی ماموران حکومتی دستگیر و روانه زندان ها می شوند و مورد شدیدترین بی حرمتی ها قرار می گیرند.

اعدام و محکوم به اعدام

نقض سیستماتیک بر امر حق زیستن

اعدام

اعدام ها همچون ماه های گذشته در دوران ریاست روحانی، در این ماه نیز ادامه داشت. در ماه ژوئن به خصوص شاهد اعدام زنان در ایران بودیم. در روز شنبه ۹ خرداد ماه، دو زندانی زن در زندان قرچک ورامین به دار آویخته شدند. یکی از آنها فاطمه مهربانی، ۳۹ ساله، دارای دو فرزند بود. از هویت دومین زندانی زن، اطلاعاتی منتشر نشد. همچنین در روز ۱۹ خردادماه، شاهد اعدام دیگری از یک زندانی زن ۳۲ ساله بودیم. رسانه های حکومتی هیچ اطلاعاتی از محل اعدام و هویت او منتشر نکردند.

اعمال ضد بشری و مجازاتهای بیرحمانه

۷۴ ضربه شلاق، علاوه بر یک سال حبس تعزیری، حکمی بود که برای معصومه ضیاء صادر شد. او از فعالان گروه عرفان حلقه است. معصومه ضیاء پیشتر در سال ۱۳۸۵، به حبس محکوم شده بود. اتهام او، شرکت در یک گروهی با هدف تغییر در قوانین تبعیض آمیز علیه زنان بود.

دستگیری های خودسرانه

بازداشت ها در ایران در ماه ژوئن ادامه داشت. اصلی ترین هدف بازداشت ها، فعالین زنان و نیز وکلای زندانیان بودند. در این باره می توان به بازداشت محمد مقیمی - وکیل پرونده آتنا فرقدانی اشاره کرد. وی صرفاً برای ملاقات با موکل خود به زندان اوین مراجعه کرده بود اما بازداشت و به زندان رجایی شهر، منتقل گردید.

زندان

دیكتاتورى حاکم بر ایران، در مورد شرایط حبس هم، سخت ترین و دردناک ترین وضعیت را بر زنان حاکم می کند. آنها در زندان هایی نگهداری می شوند که فاقد اولیه ترین حقوق یک بازداشتی می باشند. در بسیاری مواقع، تنها راه زنان برای بیان اعتراض شان نسبت به چنین شرایطی، اعتصاب غذا است. شرایط سختی که در ماه گذشته شاهد بودیم، توجه مدافعین حقوق بشر در جهان را به خود جلب کرد و اعتراض ها را برانگیخت:

در یک نمونه، ۱۰ شخصیت و نهاد برنده صلح نوبل خواهان آزادی نرگس محمدی شدند. نرگس محمدی نایب رئیس کانون مدافعان حقوق بشر و دبیر هیأت اجرایی شورای ملی صلح روز شنبه ۲۱ آوریل، دوم اردیبهشت در منزل پدری اش در زنجان بازداشت شد. (دویچه وله - ۹۴/۳/۶)

در نمونه ای دیگر، آقای احمد شهید گزارشگر ویژه ملل متحد از بازداشت روزنامه نگاران و مدافعان حقوق بر ابراز نگرانی جدی کرد. وی گفت، بازداشت روزنامه نگاران و مدافعان حقوق بشر باعث تضعیف حفاظت از حقوق بشر برای همگان در ایران می شود. احمد شهید به طور خاص مخالفت خود را نسبت به دستگیری و بازداشت آتنا فرقدانی و نرگس محمدی از سوی مقام های حکومتی، ابراز داشت. (دفتر حقوق بشر سازمان ملل متحد - ۹۴/۳/۱۵)

همچنین پایگاه اینترنتی تلویزیون فاکس نیوز، در گزارشی کوتاه به وضعیت آتنا فرقدانی پرداخت و نوشت، یک هنرمند ایرانی به بیش از ۱۲ سال زندان محکوم شده است. یک عضو خانواده گفت، «من امیدوارم پرونده آتنا یک زنگ خطر برای جامعه بین المللی باشد و آنها مسأله حقوق بشر را در گفتگوهای خود با مقامات آمریکایی در صدر برنامه نکاری خود قرار دهند.» خانواده فرقدانی تهدیدهایی دریافت کرده و منبعی گفت این «تنها یک روش دیگر برای اعمال فشار بر آتنا است و اینکه مطمئن شوند کسی با رسانه ها صحبت نکند.»

در عین حال، سازمان عفو بین الملل نیز در مورد شرایط غیرانسانی حبس این هنرمند بازداشتی، در بیانیه ای اعلام کرد، صدور حکم بیش از ۱۲ سال حبس برای هنرمند و فعال ایرانی، آتنا فرقدانی، که بسا فراتر از حداکثر مجازات برای اتهاماتی است که با آن مواجه بود، یک بی عدالتی بزرگ و نقض

حقوق وی در زمینه آزادی بیان و برگزاری تجمعات می باشد. حسیه حاج سحرآوی، معاون مدیر امور خاورمیانه و آفریقای شمالی در عفو بین الملل گفت، «آتنا فرقدانی عملاً بدلیل نقاشیها وی خود با حکمی مواجه شده است که خود یک کاریکاتور فاحش از عدالت است. هیچ کس نباید بدلیل کار هنری یا فعالیت صلح آمیز خود روانه زندان شود. چنین احکام سنگین و ناعادلانه به نظر می رسد که بخشی از یک روند نگران کننده در ایران می باشد، یعنی جایی که قیمت ابراز مخالفت بصورت صلح آمیز در حال افزایش است و این

موارد با مجازاتهایی مواجه می‌شوند، بدتر از احکامی می‌باشند که در هنگام سرکوب بعد از انتخابات ۲۰۰۹ صادر شدند. (عفو بین الملل - ۹۴/۳/۱۳)

شرایط زندان

شرح وضعیت زنان بازداشتی، به خوبی شرایط زندان‌ها و مخفیگاه‌های رژیم ایران را بازتاب می‌کند.

در ماهی که پشت سر گذاشتیم، شاهد وخامت وضعیت آتنا دائمی - فعال مدنی در بازداشت بودیم. او دچار خونریزی معده گردید و صرفاً بعد از وصل سرم، به بند زندان زندان اوین بازگردانده شد.

همچنین زندانی زن، خانم بسمه جبوری با هویت عراقی در پنجاه و دومین روز اعتصاب غذای خود در قرقچک ورامین به اغما رفت. وضعیت او به حدی وخیم بود که زندانبانان ناچار شدند او را به یکی از بیمارستانها منتقل نمایند.

احکام زندان

در ماهی که گذشت، شاهد دستگیری و بازداشت یکی از فعالین حقوق زنان در ایران بودیم. مینو مرتاضی لنگرودی، از فروم مادران صلح و عضو شورای فعالان ملی - مذهبی به شش سال حبس و دو سال محرومیت از فعالیت‌های سیاسی و مدنی محکوم شد. (کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت - ۹۴/۳/۲۴)

نقض حقوق پایه

«زنان باردار، کارتن خوابی می‌کنند!»

«زنان کارتن خواب، رو به فزونی می‌روند!»

«طلاق در بین کودکان ۱۰ تا ۱۴ ساله ایرانی!»

اجرای شدن «تفکیک جنسیتی» در سازمان صدا و سیما... این‌ها بخشی از عناوین مطالب تکاندهنده‌ای بود که در ماه گذشته، جامعه زنان را شامل می‌شد. موضوعاتی که به دلیل فراگیر بودن، جای خود را در رسانه‌های حکومتی نیز، باز کرد و علنی شد.

آریا نیوز، از منابع حکومتی نوشت، تعداد زنان باردارِ کارتن خواب در تهران رو به افزایش می‌رود.

صرفاً در تهران هر شب ۱۵ هزار زن کارتن خواب، وجود دارد. (آریا نیوز - ۹۴/۳/۹)

فاطمه دانشور رئیس کمیته اجتماعی شورای شهر تهران، از افزایش آمار زنان کارتن خواب در پایتخت خبر داد و گفت: در سال ۹۱ که تهران ۱۲ هزار کارتن خواب داشت، تعداد زنان کارتن خواب ۳ هزار

نفر بود. تعداد کارتن خواب ها در سال ۹۲ به ۱۵ هزار و در سال ۹۳ به ۲۰ هزار نفر افزایش یافت. به همین نسبت تعداد زنان کارتن خواب نیز در شهر تهران رشد داشته است. (تابناک - ۹۴/۳/۱۶)

در خبری دیگر، فرشید یزدانی دبیر شورای برنامه ریزی راهبردی سازمان تأمین اجتماعی از زوج های نوجوان خبر داد و گفت: «آمار نگران کننده ای که وجود دارد، مربوط به ازدواج کودکان در سن پایین تر از سن قانونی است. ما حدود ۲۵ هزار کودک مطلقه بین ۱۰ تا ۱۴ سال داریم. یزدانی گفت: ۲۵ درصد کودکان به مدرسه نمی روند و این مسئله آینده نگران کننده ای را برای کشور رقم

می زند». (خبرگزاری ایلنا - ۹۴/۳/۲۲)

خبرگزاری حکومتی ایلنا نیز از اجرایی شدن طرح تفکیک جنسیتی در تلویزیون حکومتی خبر داد و نوشت: منابع آگاه از صدور بخش نامه ای به دستور معاون صدا و سیما خطاب به مدیران شبکه های رادیویی مبنی بر آغاز طرح تفکیک جنسیتی خبر می دهند. بنابر این تغییرات، زنان تمام اتاق هایی که مسئولیت مدیریت آنها با مردان است را ترک می کنند. اکنون مسئولان شبکه های مختلف رادیو از جمله رادیو ورزش، اقتصاد و جوان اجرای این پروژه را آغاز کرده اند. (خبرگزاری حکومتی ایلنا - ۹۴/۳/۳۱)

اعتراضات زنان

اعتراض به بی عدالتی و مخالفت با بازداشت های صورت گرفته در مورد زنان، موضوع اصلی اعتراضاتی بود که در این ماه جریان داشت. یکی از اصلی ترین طیف اعتراض، مربوط به جامعه پرستاری در ایران بود که در معرض نقض پایه ای ترین حقوق خود قرار گرفته است.

در این باره، دبیر کل خانه پرستار تصریح کرد که پرستاران در طول یک سال گذشته نسبت به عدم اجرای قانون تعرفه گذاری خدمات پرستاری و افزایش اختلاف پرداختی بین پزشکان و پرستاران پس از اجرای طرح تحول نظام سلامت، بارها اعتراض کردند. (خبرگزاری ایلنا - ۹۴/۳/۱۶)

در جریان یک حرکت اعتراضی دیگر، گروهی از وکلا، فعالین مدنی و نیز مدافعین حقوق بشر در تحصن مقابل دادگستری در تهران شرکت کردند و خواستار آزادی آتنا فرقدانی گردیدند. خانواده آتنا دائمی و امید علی شناس در آنجا حاضر شده و با در دست داشتن عکس ها و نوشته هایی خواستار آزادی عزیزان در بند خود بودند. (کمیسیون زنان شورای

ملی مقاومت ایران - ۹۴/۳/۱۲)

معلمان در اصفهان نیز در این ماه در اعتراض به نقض پایه ای ترین حقوق شان، تجمع اعتراضی برگزار کردند: روز چهارشنبه ۲۷ خرداد تعدادی از معلمان اصفهان که شمار قابل توجهی از آنان از زنان معلم بودند برای پیگیری خواستهایشان تجمع کردند. افزایش حقوق ها و تحصیل رایگان دو خواست مهم معلمان است. این را با شعار "خط فقر سه میلیون حقوق ما یک میلیون" اعلام

زنان - استادیوم

یکی از اصلی ترین موضوعاتی که در ماه گذشته، در عین نقض حقوق پایه ای زنان، حملات و سرکوب علیه آنها را از سوی رژیم حاکم بر ایران، شدت بخشید، شرکت زنان در استادیوم های ورزشی بود. در این باره، از مراجع تقلید تا ماموران سرکوب انتظامی، وزیر کشور رژیم در کابینه روحانی و حتی خود روحانی - رئیس جمهور رژیم وارد صحنه شدند تا بر ممنوعیت زنان، مهر تاکید بزنند.

در ۱۷ خرداد، جهان نیوز از منابع حکومتی اعلام کرد که، محمدعلی گرامی از مراجع تقلید با صدور بیانیه ای از حضور بانوان در فینال لیگ حرفه ای بسکتبال ایران انتقاد کرد و گفت: هفته گذشته دختران و زنان در مسابقه فینال لیگ حرفه ای بسکتبال ایران برای تماشا جمع شدند. جمعی که متدینین را شدیداً ناراحت نمود. نوع حجاب بدتر از بی حجابی، کلمات و اشارات زننده فی مابین، زمینه از بین بردن غیرت دینی را فراهم نمود. باید به این گونه اعمال پایان داده شود.

(جهان نیوز - ۹۴/۳/۱۷)

در نمونه ای دیگر، منتظرالمهدی - سخنگوی ناجا به عدم مجوز حضور زنان در ورزشگاه ها پرداخت و گفت: وزارت کشور که مرجع رسمی است تاکنون هیچ ابلاغی صادر نکرده و چون ابلاغیه ای به دست ما نرسیده، در نتیجه همچنان از حضور بانوان در سالن های ورزشی خودداری می شود. (سایت تابناک - ۹۴/۳/۱۸)

در ادامه، فرمانده نیروی سرکوب انتظامی نیز وارد صحنه شد و تاکید کرد که این نهاد، با جلوگیری از ورود زنان به ورزشگاه ها یا لغو برخی کنسرت های موسیقی، به وظیفه «ذاتی و شرعی» خود عمل کرده

است. سایت حکومتی انتخاب نوشت: فرمانده نیروی انتظامی در سفر به قم گفت: اگر ممانعتی از حضور زنان در کنسرت ها و ورزشگاه ها انجام می دهیم بر اساس وظیفه ذاتی و شرعی ماست.

وی به مسئله ورود بانوان به ورزشگاه ها اشاره کرد و یادآور شد: در این خصوص طبق قانون اقدام می کنیم هرچند که ممکن است برخی ها خرده بگیرند ولی نیروی انتظامی مجری اجرای قانون است. (انتخاب - ۹۴/۳/۲۳)

و سرانجام، خبرگزاری حکومتی مهر موضع گیری رییس جمهور رژیم ایران در مورد حضور زنان در ورزشگاه ها را منتشر کرد. این خبرگزاری نوشت، حسن روحانی در نشست خبری شنبه در پاسخ به نگرانی های علما از برنامه های فرهنگی دولت و همچنین حضور

بانوان در سالن های ورزشی، اظهار کرد: درباره نیروی انتظامی باید بگویم دولت که تعبیر خاصی نسبت به نیروی انتظامی ندارد. دولت معتقد است معیار همه، قانون باشد. روحانی سپس با استناد به حرف خمینی گفت، امام فرمودند قانونی که شورای نگهبان صادر می کند، اجرایش لازم است. (خبرگزاری مهر - ۹۴/۳/۲۳)